

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 19/2540

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 224, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 7, ป.วิ.อ. มาตรา 39, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 83, พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7, ป.พ.พ. มาตรา 852, ป.อ. มาตรา 3, ป.พ.พ. มาตรา 349

ย่อ / หลักกฎหมาย

หนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองซื้อถั่วลิสง เคลือบไปจากโจทก์โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีอาญาและฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีแพ่งให้ จำเลยทั้งสองรับผิดชอบชำระหนี้ตามจำนวนในเช็คพิพาทพร้อมดอกเบี้ยจากการผิดนัดใน อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีด้วยดั่งนั้นการชำระหนี้เพื่อให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงิน ทั้งสิ้นผลผูกพันไปนั้นจะต้องชำระหนี้ตามจำนวนเงินในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขาย พร้อมกับต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค พิพาทจนถึงวันที่ชำระหนี้แก่โจทก์ครบถ้วนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 224 วรรคหนึ่งและมาตรา 214 การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อ ศาลชั้นต้นในคดีนี้เพื่อชำระหนี้เงินตามเช็คโดยมิได้ชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์หนี้เงินตาม สัญญาซื้อขายจึงยังมิได้รับการชำระครบถ้วนไม่มีผลให้หนี้ดังกล่าวสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมี คำพิพากษาถึงที่สุดจะถือว่าคดีเล็กน้อยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 7 และทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา มาตรา 39(3) ยังไม่ได้แต่ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาจำเลยทั้งสองได้ชำระดอกเบี้ยของ เช็คพิพาทโดยนำไปวางต่อศาลชั้นต้นและโจทก์ได้รับชำระไปแล้วหนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็ค พิพาทจึงสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดคดีจึงเล็กน้อยตามพระราชบัญญัติว่าด้วย ความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทย่อมระงับไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3)

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันออกเช็คสั่งจ่ายเงิน 255,798.47 บาท ชำระหนี้ค่าซื้อถั่วลิสง เคลือบให้แก่โจทก์ เมื่อถึงกำหนดชำระหนี้ตามเช็ค ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินขอให้ ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธในระหว่างนัดสืบพยานจำเลย จำเลยที่ 2 ได้นำเงินสดจำนวน 255,798.47 บาท มาวางต่อศาลชั้นต้นเพื่อชำระหนี้ให้แก่โจทก์ศาลชั้นต้นสั่งรับเงินไว้กับให้ เจ้าหน้าที่ยุติการทำหนังสือเพื่อแจ้งให้โจทก์มารับเงินดังกล่าวแล้วได้มีคำสั่งว่า จำเลยได้นำเงินมาวาง ศาลเพื่อชำระหนี้เงินตามเช็ค จึงมีผลทำให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินสิ้นผลผูกพันไป ก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดคดีจึงเล็กน้อยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้ เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความโจทก์ อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์

พิพากษายืนโจทก์ ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยในชั้นฎีกาว่า การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นเพื่อชำระหนี้ ทำให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นได้สิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือไม่ เห็นว่าหนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองซื้อถั่วลิสงเคลือบไปจากโจทก์นอกจากโจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้แล้ว ยังได้ฟ้องจำเลยทั้งสองต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 5418/2537 หมายเลขแดงที่ 2138/2538 เรียกให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบชำระหนี้ตามจำนวนในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมดอกเบี้ยจากการผิดนัดในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินจนถึงวันที่จำเลยทั้งสองชำระเงินเสร็จแก่โจทก์ดังนั้นในกรณีที่จำเลยที่ 2 ยอมชำระเงินตามมูลหนี้สัญญาซื้อขายเพื่อให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินสิ้นผลผูกพันไปนั้น จำเลยที่ 2 จะต้องชำระเงินตามจำนวนเงินในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมกับต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คพิพาทอันถือได้ว่าจำเลยทั้งสองผิดนัดชำระหนี้เงินตามสัญญาซื้อขายจนถึงวันที่จำเลยที่ 2 ชำระเงินแก่โจทก์ครบถ้วนสิ้นเชิงตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 224 วรรคหนึ่งและมาตรา 214 ดังนั้น การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นในคดีนี้เพื่อชำระหนี้เงินตามเช็คโดยมิได้ชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์ตามนัยที่ได้วินิจฉัยไว้ หนี้เงินตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นจึงยังไม่ได้รับการชำระครบถ้วนสิ้นเชิงจึงไม่มีผลให้หนี้ดังกล่าวสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแต่อย่างใด ฉะนั้นจึงถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคคืออาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3)ยังไม่ได้ แต่จากข้อเท็จจริงระหว่างพิจารณาของศาลฎีกาในคดีนี้ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองได้ชำระดอกเบี้ยของเช็คพิพาทตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 2138/2538 ระหว่างบริษัทลิลี่อุตสาหกรรม จำกัด โจทก์กับบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลโปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่ 1 กับพวกจำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้นำเงินค่าดอกเบี้ยไปวางต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และโจทก์ได้รับชำระไปแล้วหนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทดังกล่าวเพื่อใช้เงินจึงสิ้นสุดผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคคืออาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทยอมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 19/2540บริษัท ลิลี่อุตสาหกรรม จำกัดโจทก์กับบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลโปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด กับพวกจำเลย ป.พ.พ. ม. 214, ม. 224 ป.วิ.อ. ม. 39 พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2497 ม. 7หนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองซื้อถั่วลิสงเคลือบไปจากโจทก์โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีอาญาและฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีแพ่งให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบชำระหนี้ตามจำนวนในเช็คพิพาทพร้อมดอกเบี้ยจากการผิดนัดในอัตราร้อยละ 7.5ต่อปีด้วยดังนั้นการชำระเงินเพื่อให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินทั้งสิ้นผลผูกพันไปนั้นจะต้องชำระเงินตามจำนวนเงินในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมกับต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5ต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คพิพาทจนถึงวันที่ชำระเงินแก่

โจทก์ครบถ้วนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 224 วรรคหนึ่งและมาตรา 214 การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นในคดีนี้เพื่อชำระหนี้เงินตามเช็คโดยมิได้ชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์หนี้เงินตามสัญญาซื้อขายจึงยังไม่ได้รับการชำระครบถ้วนไม่มีผลให้หนี้ดังกล่าวสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดจะถือว่าคดีเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คมาตรา 7 และทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ยังไม่ได้แต่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาจำเลยทั้งสองได้ชำระดอกเบี้ยของเช็คพิพาทโดยนำไปวางต่อศาลชั้นต้นและโจทก์ได้รับชำระไปแล้วหนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทจึงสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดคดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คมาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันออกเช็คสั่งจ่ายเงิน 255,798.47 บาท ชำระหนี้ค่าซื้อถั่วลิสงเคลือบให้แก่โจทก์ เมื่อถึงกำหนดชำระเงินตามเช็ค ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธในระหว่างนัดสืบพยานจำเลย จำเลยที่ 2 ได้นำเงินสดจำนวน 255,798.47 บาท มาวางต่อศาลชั้นต้นเพื่อชำระหนี้ให้แก่โจทก์ศาลชั้นต้นสั่งรับเงินไว้กับให้เจ้าหน้าที่ศาลทำหนังสือเพื่อแจ้งให้โจทก์มารับเงินดังกล่าวแล้วได้มีคำสั่งว่า จำเลยได้นำเงินมาวางศาลเพื่อชำระหนี้เงินตามเช็ค จึงมีผลทำให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดคดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความโจทก์ อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนโจทก์ ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยในชั้นฎีกาว่า การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นเพื่อชำระหนี้ ทำให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นได้สิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือไม่ เห็นว่าหนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองซื้อถั่วลิสงเคลือบไปจากโจทก์นอกจากโจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้แล้ว ยังได้ฟ้องจำเลยทั้งสองต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 5418/2537 หมายเลขแดงที่ 2138/2538 เรียกให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบชำระหนี้ตามจำนวนในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมดอกเบี้ยจากการผิดนัดในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินจนถึงวันที่จำเลยทั้งสองชำระหนี้เสร็จแก่โจทก์ดังนั้นในกรณีที่จำเลยที่ 2 ยอมชำระหนี้ตามมูลหนี้สัญญาซื้อขายเพื่อให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินสิ้นผลผูกพันไปนั้น จำเลยที่ 2 จะต้องชำระหนี้ตามจำนวนเงินในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมกับต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คพิพาทอันถือได้ว่าจำเลยทั้งสองผิดนัดชำระหนี้เงินตามสัญญาซื้อขายจนถึงวันที่จำเลยที่ 2 ชำระหนี้แก่โจทก์ครบถ้วนสิ้นเชิงตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 224 วรรคหนึ่งและมาตรา 214 ดังนั้น การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นในคดีนี้เพื่อชำระหนี้เงินตามเช็คโดยมิได้ชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์ตามนัยที่ได้วินิจฉัยไว้ หนี้เงินตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นจึงยังไม่ได้รับการชำระครบถ้วนสิ้นเชิง

จึงไม่มีผลให้หนี้ดังกล่าวสิ้นสุดผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแต่อย่างใด ฉะนั้นจึงถือว่า คดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคคืออาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3)ยังไม่ได้ แต่จากข้อเท็จจริงระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาในคดีนี้ปรากฏว่าจำเลย ทั้งสองได้ชำระดอกเบี้ยของเช็คพิพาทตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในคดีแพ่ง หมายเลขแดงที่2138/2538 ระหว่างบริษัทลิลี่อุตสาหกรรม จำกัด โจทก์บริษัทอินเตอร์เนชั่นแนล โปรดัคส์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่ 1 กับพวกจำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้นำเงินค่าดอกเบี้ยไปวางต่อ ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และโจทก์ได้รับชำระไปแล้วหนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทดังกล่าวเพื่อ ใช้เงินจึงสิ้นสุดผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคคืออาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทยอม ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน(จำลอง สุขศิริ-สมบัติ เดียววิศเรศ-ไสว จันทะศรี)แหล่งที่มาสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกา หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุตาม พระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 กำหนดให้คดีเลิกกันได้ หากมีการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ของมาตรา 7 กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 4 ได้ใช้เงินตามเช็คแก่ผู้ทรงเช็ค หรือแก่ ธนาคารภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้ออกเช็คได้รับหนังสือบอกกล่าวจากผู้ทรงเช็คว่า ธนาคารไม่ ใช้เงินตามเช็คนั้นประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งคือ หนี้ที่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 4 ได้ออก เช็คเพื่อใช้เงินนั้นได้สิ้นสุดผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ในประการหลังนี้วิธีทำให้หนี้ เดิมระงับสิ้นไปอาจจะเป็นกรณีที่มีการชำระหนี้หรือวิธีการอย่างอื่นที่ทำให้หนี้เดิมระงับไปก็ได้ เช่น เมื่อมีการทำสัญญากันแล้วมีการออกเช็คเพื่อเป็นเงินมัดจำตามสัญญา ต่อมาได้มีการเลิกสัญญาที่ ทำไว้ต่อกัน เช่นนี้ จึงถือว่าหนี้ที่ได้ออกเช็คใช้เงินนั้นได้สิ้นสุดผูกพันไปแล้ว และเมื่อการสิ้นสุด ผูกพันนั้นได้เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วก็ถือว่าคดีเลิกกัน (คำพิพากษาศาลฎีกา ที่1907/2518) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 618/2518 มูลหนี้ตามเช็คคดีนี้โจทก์ได้นำไปฟ้องจำเลย ทั้งสองเป็นคดีแพ่งให้ชดใช้เงินแล้ว โจทก์และจำเลยทั้งสองได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความ และศาลได้พิพากษาคดีตามยอมถึงที่สุดแล้ว ผลของการประนีประนอมยอมความ ดังกล่าวย่อมทำให้การเรียกร้องซึ่งแต่ละฝ่ายได้ยอมสละนั้นระงับสิ้นไปและทำให้แต่ละฝ่ายได้สิทธิตามที่แสดงใน สัญญานั้นว่าเป็นของตน ดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 852 ดังนั้น หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คตามฟ้องเพื่อใช้เงินนั้นจึงเป็นอันสิ้นสุดผูกพันไปก่อนที่ศาลฎีกามี คำพิพากษาถึงที่สุดคดีจึงเป็นอันยกเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้ เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธิของโจทก์ในการนำคดีมาฟ้องยอมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญามาตรา 39(3) หากได้มีการแปลงหนี้ใหม่ โดยทำสัญญาเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็น สารสำคัญแห่งหนี้ถือว่าหนี้ตามเช็คพิพาทเป็นอันระงับไปมูลหนี้ที่ออกเช็คพิพาทก็สิ้นสุดผูกพัน ทำให้คดีเลิกกันเช่นกัน คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 5315/2537 เช็คพิพาททั้ง 4 ฉบับ จำเลยออกให้ โจทก์ชำระหนี้ค่าช้อรยยนต์กระบะของโจทก์ ซึ่งโจทก์ได้โอนทะเบียนรถยนต์คันดังกล่าวให้จำเลย ไปแล้ว โดยจำเลยยังมีได้ชำระราคารถยนต์กระบะตามเช็คพิพาททั้ง 4 ฉบับให้โจทก์การที่โจทก์ จำเลยได้ตกลงกันภายหลังที่โจทก์ฟ้องคดีนี้ว่า ให้จำเลยเอาหนี้ตามเช็คทั้งหมดรวมทั้งเช็คพิพาท 4 ฉบับด้วยมารวมกันแล้วให้จำเลยทำหนังสือสัญญากู้ยืมเงินโจทก์จำนวน 4,000,000 บาท โดยมี

ข้อความระบุว่า ผู้กู้ได้ยืมเงินสดจากผู้ให้กู้เป็นจำนวน 4,000,000 บาท ได้จ่ายเช็คของธนาคารมอบให้ไว้กับผู้ให้กู้เมื่อถึงกำหนดให้เข้าบัญชีเพื่อเรียกเก็บวันนี้ผู้กู้ได้มอบเช็คดังกล่าวข้างต้นให้กับผู้ให้กู้ไว้เป็นที่เรียบร้อยในวันทำสัญญาถือว่าได้ทำสัญญาเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนึ่งเป็นการแปลงหนี้ใหม่ หนี้ตามเช็คพิพาทเป็นอันระงับสิ้นไปมูลหนี้ที่จำเลยออกเช็คพิพาทจึงสิ้นผลผูกพัน คดีเป็นอันเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 วรรคแรก และสิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์เป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2166/2538 การที่ผู้เสียหายยอมรับเช็คจำนวน 25 ฉบับ เป็นการแลกเปลี่ยนกับเช็คพิพาท โดยยอมคืนเช็คพิพาทแก่จำเลยที่ 1 แต่ยังไม่อาจคืนได้ในขณะรับเช็ค 25 ฉบับและผู้เสียหายนำเช็คบางฉบับของจำนวน 25 ฉบับ ไปเรียกเก็บเงินแล้วแสดงว่าผู้เสียหายตกลงเข้าถึงสิทธิตามเช็คดังกล่าว และสละสิทธิหรือไม่ยึดถือสิทธิใด ๆ ที่มีอยู่ในเช็คพิพาทอีกต่อไป รวมทั้งสิทธิที่จะดำเนินคดีอาญาเอาจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นผู้ออกเช็คด้วย ข้อตกลงแลกเปลี่ยนเช็คดังกล่าวถือได้ว่าเป็นการยอมความกันทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องสำหรับเช็คพิพาทระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(2) การที่ผู้เสียหายไม่ได้รับเงินตามเช็คจำนวน 25 ฉบับ ตามข้อตกลงแลกเปลี่ยนเช็ค ก็ไม่เป็นเงื่อนไขในการตกลงยอมความกัน เพราะผู้เสียหายชอบที่จะดำเนินคดีแก่ผู้ออกเช็คจำนวน 25 ฉบับ เป็นคดีใหม่ต่อไป และไม่ทำให้สิทธิดำเนินคดีอาญาในเช็คพิพาทซึ่งระงับไปแล้วเปลี่ยนแปลงไป คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1724/2539 การที่โจทก์กับ อ. ตกลงทำสัญญาชำระหนี้แทนส่งจ่ายเช็ค 3 ฉบับ มอบให้โจทก์เป็นการชำระหนี้แทนเช็คพิพาทถือได้ว่ามีหนี้ใหม่เกิดขึ้นตามเช็คทั้ง 3 ฉบับ อันเป็นการเปลี่ยนสิ่งซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งหนึ่ง จึงเป็นการแปลงหนี้ใหม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 349 มีผลให้หนี้ตามเช็คพิพาทซึ่งเป็นหนี้เดิมระงับไป มูลหนี้ที่จำเลยออกเช็คพิพาทจึงสิ้นผลผูกพัน แม้สัญญาชำระหนี้แทนจะมีเงื่อนไขให้โจทก์ถอนฟ้องคดีอาญาเมื่อเช็คทั้ง 3 ฉบับ เรียกเก็บเงินได้แล้ว ก็เป็นเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการถอนฟ้องอันเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 เท่านั้น หากมีผลทำให้การตกลงดังกล่าวไม่เป็นการแปลงหนี้ใหม่ไปไม่ ดังนั้นคดีอาญาจึงเลิกกันตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์จึงระงับไปตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2825/2539 จำเลยออกเช็คพิพาทชำระหนี้แก่ผู้เสียหายเมื่อเช็คถึงกำหนดผู้เสียหายไม่นำเช็คไปเรียกเก็บเงินเนื่องจากบัญชีของจำเลยปิด แต่ได้ไปทำสัญญากับมารดาจำเลยที่สถานีตำรวจโดยมารดาจำเลยยอมชำระหนี้แทนต่อมาผู้เสียหายนำเช็คพิพาทไปเรียกเก็บเงินปรากฏว่าธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็ค หลังจากนั้นมารดาจำเลยผิคนัดไม่ชำระหนี้ตามข้อตกลงผู้เสียหายจึงไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่จำเลยต่อมาจำเลยนำเงินไปชำระให้ผู้เสียหาย 55,000 บาท ส่วนที่เหลือจำเลยส่งจ่ายเช็คลงวันที่ล่วงหน้าให้ไว้อีก 2 ฉบับ ดังนี้ ถือได้ว่าผู้เสียหายกับจำเลยมุ่งหมายที่จะระงับข้อพิพาทโดยผู้เสียหายตกลงเข้าถึงสิทธิในเงินและเช็คลงวันที่ล่วงหน้าทั้ง 2 ฉบับ ดังกล่าวสละสิทธิที่จะดำเนินคดีอาญาแก่จำเลยต่อไป สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ย่อมระงับไป จากคำพิพากษาศาลฎีกาที่หมายเหตุนี้ จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทให้แก่โจทก์เพื่อใช้เงินตามมูลหนี้สัญญาซื้อขายถั่วลิสงเคลือบ นอกจากนี้โจทก์จะฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้แล้วยังได้ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีแพ่งให้จำเลยทั้งสองชำระเงินตามจำนวนในเช็คพร้อมดอกเบี้ยผิคนัด

เมื่อจำเลยนำเงินมาชำระเฉพาะตามจำนวนในเช็คพิพาทโดยไม่นำดอกเบียมาชำระด้วยกันย่อมถือไม่ได้ว่าหนี้เงินตามมูลหนี้เดิมคือ ตามสัญญาซื้อขายสินค้าผลผูกพัน เพราะโจทก์ยังไม่ได้รับชำระหนี้ครบถ้วน แต่อย่างไรก็ตามขณะคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาจำเลยทั้งสองได้นำดอกเบียของเช็คพิพาทมาชำระให้แก่โจทก์ และโจทก์ได้รับชำระไปเรียบร้อยแล้ว จึงถือว่าจำเลยได้ชำระหนี้ให้โจทก์ครบถ้วนและถือว่าหนี้ดังกล่าวสินค้าผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดจึงทำให้คดีเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คฯ มาตรา 7 และทำให้สิทธินำคดีอาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทของโจทก์ระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อีรศักดิ์ เจริญจิตรคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันออกเช็คสั่งจ่ายเงิน 255,798.47 บาท ชำระหนี้ค่าซื้อถั่วลิสงเคลือบให้แก่โจทก์ เมื่อถึงกำหนดชำระเงินตามเช็คธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธในระหว่างนัดสืบพยานจำเลย จำเลยที่ 2 ได้นำเงินสดจำนวน 255,798.47 บาท มาวางต่อศาลชั้นต้นเพื่อชำระหนี้ให้แก่โจทก์ศาลชั้นต้นสั่งรับเงินไว้กับให้เจ้าหน้าที่ศาลทำหนังสือเพื่อแจ้งให้โจทก์มารับเงินดังกล่าวแล้วได้มีคำสั่งว่า จำเลยได้นำเงินมาวางศาลเพื่อชำระหนี้เงินตามเช็ค จึงมีผลทำให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินสินค้าผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดคดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ให้จำนำคดีออกจากสารบบความโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนโจทก์ ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยในชั้นฎีกาว่าการที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นเพื่อชำระหนี้ ทำให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นได้สินค้าผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือไม่ เห็นว่าหนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองซื้อถั่วลิสงเคลือบไปจากโจทก์นอกจากโจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้แล้ว ยังได้ฟ้องจำเลยทั้งสองต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 5418/2537 หมายเลขแดงที่ 2138/2538 เรียกให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบชำระหนี้เงินตามจำนวนในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมดอกเบียจากการผิดนัดในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินจนถึงวันที่จำเลยทั้งสองชำระหนี้เสร็จแก่โจทก์ดังนั้นในกรณีที่จำเลยที่ 2 ยอมชำระหนี้เงินตามมูลหนี้สัญญาซื้อขายเพื่อให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินสินค้าผลผูกพันไปนั้น จำเลยที่ 2 จะต้องชำระหนี้เงินตามจำนวนเงินในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมกับต้องชำระดอกเบียในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คพิพาทอันถือได้ว่าจำเลยทั้งสองผิดนัดชำระหนี้เงินตามสัญญาซื้อขายจนถึงวันที่จำเลยที่ 2 ชำระหนี้แก่โจทก์ครบถ้วนสิ้นเชิงตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 224 วรรคหนึ่งและมาตรา 214 ดังนั้น การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นในคดีนี้เพื่อชำระหนี้เงินตามเช็คโดยมิได้ชำระดอกเบียแก่โจทก์ตามหนี้ที่ได้วินิจฉัยไว้ หนี้เงินตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นจึงยังมิได้รับการชำระครบถ้วนสิ้นเชิงจึงไม่มีผลให้หนี้ดังกล่าวสินค้าผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแต่อย่างใด ฉะนั้นจึงถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินำคดีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 39(3)ยังไม่ได้ แต่จากข้อเท็จจริงระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาในคดีนี้ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองได้ชำระดอกเบี้ยของเช็คพิพาทตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่2138/2538 ระหว่างบริษัทลิลี่อุตสาหกรรม จำกัด โจทก์กับบริษัทอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลโปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่ 1 กับพวกจำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้นำเงินค่าดอกเบี้ยไปวางต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และโจทก์ได้รับชำระไปแล้วหนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทดังกล่าวเพื่อใช้เงินจึงสิ้นสุดผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคคืออาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทยอมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน อุบัตยฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 19/2540บริษัท ลิลี่อุตสาหกรรม จำกัดโจทก์กับบริษัทอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลโปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด กับพวกจำเลย ป.พ.พ. ม. 214, ม. 224 ป.วิ.อ. ม. 39 พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ.2497 ม. 7หนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองซื้อถั่วลิสงเคลือบไปจากโจทก์โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีอาญาและฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีแพ่งให้จำเลยทั้งสองรับผิดชำระเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทพร้อมดอกเบี้ยจากการผิดนัดในอัตราร้อยละ7.5ต่อปีด้วยดังนั้นการชำระเงินเพื่อให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินทั้งสิ้นสุดผลผูกพันไปนั้นจะต้องชำระเงินตามจำนวนเงินในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมกับต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ7.5ต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คพิพาทจนถึงวันที่ชำระเงินแก่โจทก์ครบถ้วนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา224วรรคหนึ่งและมาตรา214การที่จำเลยที่2นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นในคดีนี้เพื่อชำระหนี้เงินตามเช็คโดยมิได้ชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์หนี้เงินตามสัญญาซื้อขายจึงยังไม่ได้รับการชำระครบถ้วนไม่มีผลให้หนี้ดังกล่าวสิ้นสุดผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดจะถือว่าคดีเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คมาตรา7และทำให้สิทธิ นาคคืออาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา39(3)ยังไม่ได้แต่ระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาจำเลยทั้งสองได้ชำระดอกเบี้ยของเช็คพิพาทโดยนำไปวางต่อศาลชั้นต้นและโจทก์ได้รับชำระไปแล้วหนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทจึงสิ้นสุดผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดคดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คมาตรา7สิทธิ นาคคืออาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทยอมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา39(3)โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันออกเช็คสั่งจ่ายเงิน255,798.47 บาท ชำระหนี้ค่าซื้อถั่วลิสงเคลือบให้แก่โจทก์ เมื่อถึงกำหนดชำระเงินตามเช็ค ธนาคารตามเช็คปฏิเสธการจ่ายเงินขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 4 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83ศาลชั้นต้นไต่สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้องจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธในระหว่างนัดสืบพยานจำเลย จำเลยที่ 2 ได้นำเงินสดจำนวน 255,798.47 บาท มาวางต่อศาลชั้นต้นเพื่อชำระหนี้ให้แก่โจทก์ศาลชั้นต้นสั่งรับเงินไว้กับให้เจ้าหน้าที่ศาลทำหนังสือเพื่อแจ้งให้โจทก์มารับเงินดังกล่าวแล้วได้มีคำสั่งว่า จำเลยได้นำเงินมาวางศาลเพื่อชำระหนี้เงินตามเช็ค จึงมีผลทำให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คเพื่อใช้เงินสิ้นสุดผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดคดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็คพ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคคืออาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธี

พิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความโจทก์ อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนโจทก์ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "มีปัญหาต้องวินิจฉัยในชั้นฎีกาว่า การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นเพื่อชำระหนี้ ทำให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นได้สิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดหรือไม่ เห็นว่าหนี้ที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองซื้อถั่วลิสงเคลือบไปจากโจทก์นอกจากโจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้แล้ว ยังได้ฟ้องจำเลยทั้งสองต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ตามคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 5418/2537 หมายเลขแดงที่ 2138/2538 เรียกให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบชำระหนี้ตามจำนวนในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมดอกเบี้ยจากการผิดนัดในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีนับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินจนถึงวันที่จำเลยทั้งสองชำระหนี้เสร็จแก่โจทก์ดังนั้นในกรณีที่จำเลยที่ 2 ยอมชำระหนี้ตามมูลหนี้สัญญาซื้อขายเพื่อให้หนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินสิ้นผลผูกพันไปนั้น จำเลยที่ 2 จะต้องชำระหนี้ตามจำนวนเงินในเช็คพิพาทซึ่งเป็นมูลหนี้ตามสัญญาซื้อขายพร้อมกับต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินตามเช็คพิพาทอันถือได้ว่าจำเลยทั้งสองผิดนัดชำระหนี้เงินตามสัญญาซื้อขายจนถึงวันที่จำเลยที่ 2 ชำระหนี้แก่โจทก์ครบถ้วนสิ้นเชิงตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 224 วรรคหนึ่งและมาตรา 214 ดังนั้น การที่จำเลยที่ 2 นำเงินตามจำนวนในเช็คพิพาทมาวางต่อศาลชั้นต้นในคดีนี้เพื่อชำระหนี้เงินตามเช็คโดยมิได้ชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์ตามนัยที่ได้วินิจฉัยไว้ หนี้เงินตามสัญญาซื้อขายที่จำเลยทั้งสองออกเช็คพิพาทเพื่อใช้เงินนั้นจึงยังมิได้รับการชำระครบถ้วนสิ้นเชิงจึงไม่มีผลให้หนี้ดังกล่าวสิ้นผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแต่อย่างใด ฉะนั้นจึงถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคีอาญามาฟ้องเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ยังไม่ได้ แต่จากข้อเท็จจริงระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาในคดีนี้ปรากฏว่าจำเลยทั้งสองได้ชำระดอกเบี้ยของเช็คพิพาทตามคำพิพากษาของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ในคดีแพ่งหมายเลขแดงที่ 2138/2538 ระหว่างบริษัทลิลี่อุตสาหกรรม จำกัด โจทก์กับบริษัทอินเตอร์เนชั่นแนลโปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด ที่ 1 กับพวกจำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้นำเงินค่าดอกเบี้ยไปวางต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ และโจทก์ได้รับชำระไปแล้วหนี้ที่จำเลยทั้งสองได้ออกเช็คพิพาทดังกล่าวเพื่อใช้เงินจึงสิ้นสุดผลผูกพันไปก่อนศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด คดีจึงเลิกกันตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 สิทธินาคีอาญามาฟ้องตามเช็คพิพาทยอมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39(3) ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษามานั้นศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น"พิพากษายืน

องค์คณะ

จำลอง สุขศิริ · สมบัติ เดียววิศเรศ · ไสว จันทะศรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/19/2540>